

KOVÁCS ISTVÁN

Utazás (IV.)

*Nem jutottunk a vert falú
templomhoz azon az estén,
csak abba a városba, hol
legelő fedi a szentélyt.*

*Legelő fedi a szentélyt.
Úrfelmutatás — kolomp szól.
A leomló bástyák között
sírkőszerű emlékoszlop.*

*Sírkőszerű emlékoszlop.
Négy oldalán márványtábla:
árverezve a dicsőség.
Betűk: — hangyák futóárka.*

*Árverezve a dicsőség.
Nap szálkázza ki a rétet.
Sárkányfogak — csonka szablyák
csattognak címerbe vésve.*

*Sárkányfogak — csonka szablyák
csattognak címerbe vésve.
És a kolduló buldózer
átkozva feszül az égnek.*

*Átkozva feszül az égnek,
emelkedik vaspofája:
— a csönd részén idelátszik —
roppan a hold koponyája.*

*Roppan a hold koponyája.
Foga helyén szőlőszemek:
emlékművei a napnak,
virágzásnak és szüretnek.*

*Emelkedik vaspofája:
velem zsonglörködik, játszik
a leomló bástyák között.
Halálomig — haláláig.*

* * *

*... formálja belülről az élet
hanggá a csöndet
haranggá a hangot
a harangot viraggá
a harangvirágot csönddé
formálja belülről az élet ...*